

உள் நாட்டிற்கு
வருட சந்தா ரூபா 3.

110
வெளி நாட்டிற்கு
வருட சந்தா ரூபா 4.

ஆசிரியர்:

யாழ்ப்பாணம்
தென்கோவை.

ச. கந்தைய பிள்ளை
தமிழ்ப் பண்டிதர்,
சிலோன்.

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE
LIBERTÉ—ÉGALITÉ—FRATERNITÉ

VITTAGAM

LE REDACTEUR
TENKOVAI
S. CANDIAH PILLAI
Tamil Pandit
Jaffna
CEYLON.

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

வித்தகம்

புதுக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது

Section :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காமம்
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.
குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஐயர் மடத்து வீதி,
நெம்பர் 2,
புதுவை.

VOL. III.

புதுவை, தாது ஓடு வைகாசி மீ க ட (14—5—36)

NO. 22.

சுத்தசாதகம்.

அடுத்தமற்றிரண்சேனனத்தில்வீட்டடை
யடைந்திநேதொம்பதநெறியோர்

அடுத்தமற்றேருநாற்சனனத்தில்வீட்டடை
யடைந்திநேதற்பதநெறியோர்

அடுத்தவிச்சனனந்தனிலடைந்திமேவீ
டசிபதநெறியுளோரிவரும்

அடுத்தவிலவ்வுடலோடடைந்திடாவிடினமே
லாக்கையொன்றேக்குமேன் றுணர்வாய்.

ஒடுங்கிநெங்காலந்தோன்றினவடைவே
யொடுங்கிமேன் றுரைப்பதனால்

ஒடுங்கியகாலஞ்சுத்தியவாதிக்கொடுங்குமீவ்
வுடறன்மாத்திரையின்

ஒடுங்கிநெங்காலமசுத்தியவாதிக்கொடுங்கு
மீவ்வுடலசுத்தியமாய்

ஒடுங்கிநெங்காலமுடலிங்கேவீழ்ந்தா
லொடுங்கினதில்லையென் றுணர்வாய்.

எம் போலிய உலகியலுக்கு ஒப்பிய படிப்பாளிகள் பொருள் காணும் படியும்,

உண்மையை நாடும் ஆற்றலும் காது அம் உடையார் அதனைக் குர வருளால் அறிந்து உய்தி யடையும் அமைக்கப் பட்டது இச்

என்க.

களாகிய நமக்கு உளவாகும் கள் எனப் படும் அசைவுகள்— சலனங்கள் பல்வேறு வகையின அளப்பில ஆகும்.

கய கலக்கங்கள் சில பல ரணங்களால் மெலிவு பெற்றுழி ளவாகும் தெளிவு என்பதும் போலி ய ஆகும்.

மேலும் கலக்க மின்றி மையான அமைதி பெறுதல் ராத காரியமே என்பது பட்டா

லகியலில் ஒவ்வொருவரும் தம் தம் டமை என நம்பி அமைந்த மண் றன் என்பன வற்றை—தத் தமக்கு பர்—என் கம்பிய தந்தை தாயர் டா முக்கள நண்பர் முதலி ரா இழந்த காலத்தும், முன்னிலை ல் துன்பம் நேர்ந்த காலத்தும் டம் அடைகின்றனர்;

பின் சில பல காரணங்களால் இக் கலக்கம் மெலிவடைய ஒருவாறு தெளிவு பெறுகின்றனர்; பின்வேறு காரணங்களால் கலங்கு கின்றனர்.

இவ்வாறு போலியான கலக்கத்தை யும் போலியான தெளிவையும் மாறி மாறி அடைந்து சஞ்சல முற்றுப் பிணி மூப்புக்களுக்கு ஆளாகி மாண்டு போவதே எம் போலிய உலக மாக்கள் மாண்டி.

உரிய சாதகங்களால் சிற்றின்பக் கடல் கலக்குற்று அக் கலக்கத்தால்

ஆப தெளிவால்—காதலால் அசைக்கப் பட்டு ஒலிக்கும் அமல ஒலியாகிய எம் பெருமான் திருவடிபை அடையப் பெற்றவர்க்கே மேலே கூறிய அவச் சலனங்கள்—கவலைகள் — கலக்கங்கள் — துன்பங்கள் ஒழியப் பெறுவன ஆகும்—மாற்ற மடைவன ஆகும்.

இது பற்றியே,

குறள்.

தனக்குவமையிலாதான் தாள்சேர்ந்தார் க் [கல்லால் மனக்கவலை மாற்ற வரிது.

(ஊ 1-ம் அதி. கடவுள்வாழ்த்து செ.7)

என அருளிச் செய்தனர் எமது பொய்யில் புலவர்.

ஆண் பெண், சத்துச் சித்து, நாதம் வீந்து, ரவி மதி, உடல் உயிர் எனப், பிரிந்து தோன்றி இயங்குவது உல கியல்.

உடல் பொய் யானது — அறித்திய மானது —தோன்றி மறையும் தன்மை யுடையது —அழியும் தன்மை யுடையது எனக் கூறப் படினும் புலவர் களால் அவ் உடலுக்கு “மெய்” என் னும் திவ்விய திரு நாமம் சூட்டப் பட்டிருப்பது மறுக்க முடியாததே றும்.

ஒலி வரி வடிவங்களின் பாகு பாடு கள் சிலவற்றை விளக்க எழுந்த தூல் களாகிய இலக்கண நூல்களிலும் அவ் ஒலி வரி வடிவங்களை மெய் என்றும் உயிர் என்றும் பிரித்துக் காட்டி யிருப் பதும் மறுக்க முடியாததே!

மெய் என்றும் உயிர் என்றும் பாகு பாடு செய்யப் பட்ட அவ் ஒலி வரி வடிவங்களின் உற்பத்தித் தானம் எது என்பதை இலக்கணப் படிப்பாளிகள் அறியார் — அறிய முடியாது என்ப தும் மறுக்க முடியாததே!

அறிவான் மிக்க பெரிய ராகிய ஆசிரியர் தோல்காப்பியனாரும்,

தோல்காப்பியம்.

எல்லா வெழுத்தும் வெளிப்படக் கிளந்து சொல்லிய பள்ளி வெழுதரு வளியிற் பிறப்பொடு விவெழி யுறழ்ச்சி வாரத் தகத்தெழு வளியிசை அரிமப நாடி யளபிற் கோட லந்தணர் மறைத்தே யுத்தவனு வலாது எழுந்து புறத்திசைக் [கும்

மெய்தெரி வளியிசை யளவு துவன்றிசினே. (ஊ எழுத் ததிகாரம் — பிறப் பியல் [குத்.20]

என்னும் தூற் பாவில் எழுத்துக் களின் பிறப்பிலக்கணத்தைப் பூரண மாக அறிந்து கூறுதல் தம்மால் முடியாத காரியம் என்பதனை வெளிப் படையாகக் கூறி,

அஃது ஒலி பீடமாகிய எழுதாமறை என்னும் அந்தணர் மறையை அறித லாற்றான் — அதுபவமாகக் காணாத லாற்றான் அறியப் பட வேண்டும் என் பாராய்

“அந்தணர் மறைத்தே”

எனக் கூறி அமைந்ததும் இலக்கணப் படிப்பாளிகளால் மறுக்க முடியாததே ஆம்.

இவ் ஆசிரியர் நாத பீடத்தை அணவி இவ் உண்மைகளை அதுபவ மாக உணர்ந்த தத்துவப் பெரியார் அல்லர் ஆயினும், பிற்காலத்து வித்து வான் களிலும் கூடிய மதிப் பொலிவு உடையர் ஆதலால் இவ்வாறு வஞ்சக மின்றி உண்மையை உரைத்து விவகிக் கொண்டனர் என அறிதற் பாற்று

மெய்யி னின்றி உயிர் தோன்றிற்று? உயிரி னின்றி மெய் தோன்றிற்று?

என்னும் கடாவுக்கு விடை இறுக் கும் பெற்றி இலக்கண இலக்கியப் படிப்பாளிகளுக்குக் சூனியமே என் பதும் மறுக்க முடியாததே!

உயிரெழுத்து மெய் யெழுத்துக் களின் இலக்கணம் — உற்பத்தித் தத்துவம் சிறிதும் அறியாத — அறிய முடியாத — அறியும் ஆற்றல் இல்லாத படிப் பாளிகள் பலர்,

தத்துவ ஞானத்தைப் பற்றி—வேத அந்தம் சித்து அந்தம் (வேதாந்தம் சித்தாந்தம்) என்னும் சத்துச் சத்தின் அந்தத்தை — அந்தங்களைப் பற்றி அவற்றைக் கண்டவர்கள் போல — கண்டு உண்டவர்கள் போலப் பேசியும் எழுதியும் சாச்சை விளைத்தும்,

மெய் உயிர் என்னும் இரண்டில் உயிர் என்பது அநாதி—ஆதி யில்லாதது அந்தமும் இல்லாதது எனவும்,

மெய் என்னும் திருநாமம் தாங்கிய உடல் மாத்திரம் ஆதி அந்தம் உடையது — தோன்றி அழியும் தன்மையுடையது எனவும் கூறிய திரிந்தம் சாத்திரப் பெயர் பூண்ட நூல்கள் வாயிலாக வெளிப்படுத்தியும் “சொற்பொழிவுகள்” நிகழ்த்தியும் மெய்யாகிய உடலைப் பிணமாக்கி — பொய்யாக்கி மண்ணில் வீழ்த்தி மாண்டு போயினர் — மாண்டு போகின்றனர் என்பது மறுக்க முடியாததே!

உலகியலில் இது முக்கியமான கலக்கம் என்பது நன்று பெறப்படுகின்றது.

மேலே கூறிய கொள்கைக்கு ஒப்பக் கிளக்கப் படுவதோர் கதையும் உண்டு.

அஃதாவது:—

வியாகரண தர்க்க விற்பன்னர் எனப் பெரும் புகழ் படைத்த சாத்திரியார் ஒருவர் கடைக்குச் சென்று ஒரு தொன்னையில் நெய் வாங்கி வீட்டுக்குத் திரும்பி வரும் வழியில்,

நெய்க்குத் தொன்னை ஆதாரமா?

தொன்னைக்கு நெய் ஆதாரமா?

என்னும் அரிய பெரிய — மகத்தான — மஹோந்தமான — சிக்கலான தர்க்கப் பிரச்சினையானது அவரது இன்மையால் அவர் பால் ஆக்க முற்றது.

அதனை நிவிர்த்தி செய்து — தமது கலக்கத்தை நிவிர்த்தி செய்து தெளிவு பெறுவான் முயன்று தொன்னையைக் கவிழ்த்துப் பார்த்தார் சாத்திரியார்.

இவர் தம் தர்க்க ஆராய்ச்சி அகச் சான்றும் புறச் சான்றும் கலந்ததோர் அகப் புறச் சான்று அல்லவா?

தொன்னையைக் கவிழ்த்துப் பார்த்த பின் தெளிவடையலாம் என்னும் நிச்சயம் கொண்டு இயங்கிய சாத்திரியார் கண்டது என்னை?

ஆ! ஆ! காசு கொடுத்து வாங்கிய நெய்—பணம் கொடுத்து வெண் பொன் கொடுத்து வாங்கிய நெய் பிருதினியில் — மண்ணில் — தெருப் புழுதியில் வீழ்ந்ததையே கண்டனர். கண்டு தமது சங்கை சிறிதும் நிவிர்த்தி பெறாது மேலும் கலக்கம் அடைந்தனர்;

“நெய் இல்லா உண்டி பாழ்”
(ஒளவையார்)

என்ற வாறு தமது அருமந்த உண்டியும் பாழாய் அதனாலும் கலக்கம் பெருக்க மடையப் பெற்றனர்.

“கலக்கம் தெளிவின் வித்து”

என்பது தத்துவப் பெரியார் கண்ட அதுபவ உண்மையன்றோ!

அங்ஙன மாயின்,

மேலே கூறிய சாத்திரியார் தம்பால் ஆக்க முற்ற முதலாம் கலக்கத்தினின்றும் வெளியேற — தெளிவடைய முயன்றனரே!

அவர் முயர்ச்சியால் ஆயது என்னை?

பின்னும் கலக்கங் களைவிட கண்டு அவதியுட் பட்டு அலமந்தனரீர்தமது முதலாம் கலக்கத்தால் தெளிவடைபாது தமது இன்மையால் அக் கலக்கத்தில் அதிக நிறைவைக் கலங்குமாறு செய்து கொண்டனரீராய்ந்நி.

தமது வியாகரண தர்க்கப் படிப்பினால் ஆப தீக்ஷணயம் என்னும் தெளிவு தமது கலக்கத்தில் அதிக நிறைவுபுருத்தித் தமது இன்மையைக் கிட்டுக் கொண்டனரீராய்ந்நித் தமது தெளிவடைந்த இல்லையே!

இக்கதையையே பல்காலும் பிச்சுரகர கம்மீதம் செய்து குலுங்க நக புரியும் மேதாவி இப் பூவுலகில் உண்டு அல்லவா?

உடலுயிர்களின் இலக்கணம் யாது—அந்நியோந்நிய சம்பந்தம் யாது குதர்க்க வாதம் டரிந்து நிறையைப் பெருக்கி,

“உற்ற ஆக்கையின் உறு பொருள் என்னும் அருளமுத உண்டி இழந்து—புருஷார்த்தங்களை இழந்து

சத்தாகிய உடலைக் கண்டனில் வீழ்த்தி அசேதனத்துவமும் சாதலை அடைந்து சும்ப ஆளாகி அலமரா நிற்கும் ஆதர்சியும் இன்னதே என்பது யாமோ?

இன்ன நீர்மை வாய்ந்த மேதாவி களாகிய மூர்த்திகளுக்கு — சந்திரதானங்களுக்கு — அரிய பெரிய முத்தி என்பதை மாத்திரம் மனோ பாவுணையால் வெகு சலபமாக அடைந்து விடலாம் எனவும்,

பசி தாகம் மல சல விசர்ச்சனம் முதலிய வற்றை மனோ பாவுணையால் அடக்க முடியாது எனவும்,

முத்தி சாதனத்துக்குட் அரித்திய

மான சீர தர்மத்துக்கும் யாது சம்பந்
தமுர் இல்லை எனவும்,

வெட்க மின்றி வாய் கூசாது விளம்
பிப் பிறரை அணுப்பி மூச்சு விட்டுக்
கொண்டு சிறிது காலம் இயங்கி,

மாண்டு போதற்கு எனவே வாழ
— சாதலை எதிர் பார்த்து வீற்
ன்ற எம் போலிய கூதறை
இடித்து இடித்து உரைத்து
மயை அறிவுறுத்துவான் திருவு
காண்டு,

முப்பது என்னும் அரிய
சுவ நன் மறையை — தமிழ்
அருளிய இடைக்காடர்
த்துவப் பெரியார்,

கூறியவை அனைத்தும்,

என்று உயிர் தோன்றியதா?
மயம் தோன்றியதா?

சங்கையினாலய
மயை உணர்ந்து
பது பகற்கனவே

னை ஆதாரமா?

ந ரேய் ஆதாரமா?

என்னும் பிரசாத மூர்த்தியின் காரி
ருளிணும் தடித்த அஞ்ஞான போதத்
தால் ஆய கலக்கத்தை நிவர்த்திப்பான்
ஆசை கொண்டு கையாண்ட அகப்
புறச் சான்றுகளைப் போன்ற முறை
களால் உண்மையை உணர்ந்து தெளி
வடைவ தென்பதும் பகற்கனவே என்
றும் வெள்ளிடை மலை போல விளக்கிக்
காட்டுபவராய்,

“கலக்கம்”

என்னும் மகுடம் தாங்கிய இவ்
அரிய சூத்தத்தை அருளிச் செய்வா
ராயினர் என அறிதற் பாற்று.

மேல் இச் சூத்தப் பொருள் ஒரு
சிறிது கூறி இக் கட்டுரை முடிக்கப்
படும்.

1

தேளிவின் வத்து ஆய்

2

உறுப்பு அதை திறல் அறிவு நலம்பட
நாட்டும் நேறி விளக்கு ஆவதை

3

கலக்கம் என்றே கழறுவது உலகே.

அ

சத்தும் சித்துமாகிய உடலும் உயி
ரும் பெண்ணும் அணும் என மயங்
கிக் கலத்தலால் ஆய நிறையால்
தெளிவு நிறை பெறுதலால் அத்தகைய
வாய்மையான கலக்கம் வாய்மையான
—நிலையான தெளிவின் வித்தாகும்
என்பது.

ஆ

அசுத்தப் பௌ திகங்களால் ஆய
இன்மை அமைப்பே பெற்று அழிந்து
படும் நிறையுடைய உறுப்புக்கள் (சரீ
ரம் — உடலுயிர்) தங்கள் இன்மை
நிறை கெட்டு மறைந்து கிடக்கும்
தங்கள் ஆற்றல்களை அறிதலோடு (ஆற்
றல்களை அறிந்து) பேரின்ப லாபம்
பெறும்படி — நித்திபத்துவம் பெறும்
படி அவற்றை மாற்றும் — விமலமாக்
கும் அமல நெறியாகிய விளக்கம்
ஆகும் என்பது.

இ

இன்ன நீர்மைகளைப் பயக்கும் வாய்
மையான கலக்கமாகிய சாதலுருச்
சாதலைக் கலக்கம் எனும் சாதாரண
வார்த்தையால் கூறுவது சாலாது
என்பது.

கலக்கம் என்னும் சொல்லுக்குத்

“தேளிவின் வித்து” என்று மாத்திரம்
பொருள் கூறி அமையாது,

அக் கலக்கமே உறுப்புக்கள் (உறுப
புக்களால் ஆய உடலுயிர்) தங்கள்
திறலை — அளப்பில் ஆற்றலை அறித
லோடு பேரின்ப லாபம் பெறும்படி —
நித்தியத்துவம் பெறும்படி.

அவ் உறுப்புக்களாகிய உப்பில்
இருக்கும் துப்பை நீக்கி — களிம்பை
நீக்கி அவற்றை விமலமாய் அமலமாய்
மாற்றமடையச் செய்யும் அமல நேறி
யாகிய விளக்கு

“நலம்பட நாட்டும் நேறி விளக்கு”

எனவும் கூறிப் போந்தனர் எமது
வித்தகச் சித்தர் பெருமானார் என
அறிதற்பாற்றும்.

இதனால் பெறப்படுவது யாது?

உலகில் பாமரரே பெரும்பான்மை
யினர் ஆதலால், அன்னார் நிலைமைக்கு
ஏற்ப, சரிபை, கிரியை, யோகம், ஞானம் —
சாதன சதுட்டயங்கள் என்பன யாவும்
தற்சுதந்தரத்தால் திரிக்கப்பட்டுக்
கையாளப்படுகின்றன எனவும்,

இவரெல்லாம் யோகப் படியில்
இருக்கின்றவர் எனவும், ஞானத்தைக்
கரை கண்டவர் எனவும் போற்றப்
பட்டும்,

ரிஷிகள் முனிவர்கள் பரமஹம்ஸர்
கள் முதலிய திருநாமங்களைப்
பெற்றும்,

தங்களுக்கு மாணவர்கள் — சிஷ்யர்
கள் இல்லையே என ஏக்கமுற்று அதன்
பொருட்டாகச் சிற் சில நடை நொடி
களை அமைத்துக் கொண்டு,

புருருவன், நளன், அரிச்சந்திரன்
முதலிய பண்டைப் பெரியாரின் சரித்
திரங்களை நாடகமேடையில் நடிப்பால்
விளக்கிக் காட்டி அதனால் பெருங்
கீர்த்தியும் ஊதியமும் பெற்று உய்வத

ற்கு ஒப்பான சில சாதாரணமான தந்திரங்களால்,

சீடர்களைத் திரட்டிப் பலப் பல வஞ்சகமான உபாயங்களால் உயிர் வாழ்க்கையை நடாத்தியும் மாண்டு போவதே யன்றி — சரீரம் பிணமாகி விழச் செய்துப் போவதே யன்றி,

வருந்தித் தவங் கிடந்தார்—ஊசி முனையில் நிற்கின்றார்—பனிக்கட்டியில் நிர்வானியாய் விறைத்துக் கிடக்கின்றார்—பெண்களைக் கண்ணால் காணவும் அஞ்சுவர் (கனவிற் கண்டால் அஞ்சுவரோ? கொஞ்சுவரோ?) எனவும்,

இன்றோன்ன பலப் பல வகையாகக் கலக்கங்கள் அளப்பில அடைந்து தெளிந்தவர் இவர் எனக் கூறப்படுவன எல்லாம் போலியே — வெளி மயக்கே எனவும் வெள்ளிடை மலை போல விளங்க வைத்து,

மோக்கம் அடைவதும் நரகம் எய்துவதும், நற்குண நற்செய்கை தூர்க்குண தூர்ச்செய்கை என்னும் இன்றோன்ன குணங்களும் செயல்களும் சிந்தனைகளும் பஞ்ச பௌதிக பஞ்சீகரணிப்பால் ஆய உடலுயிரின் பெட்டினால் ஆவனவே என்னும்

வேதாகம புராண இதிகாசங்களின் உட்கிடக்கையையே வெட்ட வெளிச் சமாக—பட்டப் பகல் போலக் கூறியருளினார் எமது புலவர் பெருமான் என்பதே ஆகும்.

கலக்கம் என்றால் மயக்கம் எனப் பொருள் படும்.

ஆதலால், “குற்றங் காட்டல்” என்றும் சூத்தத்தில் கூறியதற்கு ஒப்ப, சத்து என்னும் உடலும் சித்து என்னும் உயிரும் பெண்ணும் ஆணும் என மயங்கிக் கா தல் என்னும் உணர்ச்சியால் இரண்டும் கலக்குற்று—கலக்கம் எய்தி மயங்கிக் கலக்கின்றன;

சத்துச் சித்தில் மயங்கிச் சித்துச் சத்தில் மயங்கிக் கலக்கின்றன — கலங்கிக் கலக்கின்றன;

நிறை கொண்டு மயங்கி — நிறை கொண்டு கலங்கி நிறை கொண்டு கலக்கின்றன என்க.

இவ்வாறு கலங்கிக் கலங்கிக் கலக்கும் நிறைக்கு ஏற்ப உடலுயிரின் இயற்கை அமைப்பினால் ஆய குற்றங்கள் வெளிப்படும்.

நிறை ஏற்ற பெற்றி அடைய அடையக் கலக்கம் என்னும் நிறையும் மெலிவுறும். கலக்கத்தினால் ஆய தெளிவு நிறை பெறும் என்க.

இதனால், பஞ்ச பௌதிகங்கள் என்னும் பஞ்ச திணைகளின் மயக்கத்தால் — சையோகத்தால் கருப்பையில் கலக்குற்றுக் கலந்து தெளிந்து உருப் பட்டு உறுப்புக்களால் ஆய உடலுயிர் எனத் தோன்றிய சரீரம் மாறும்—மாற்ற மடையும் என அறிதற் பார்த்து.

ஆசான் அருளிய படி — பணித்த படி வழுவற ஒழுகும் பெற்றி யுடைய மாணவன் பயில்வுகளால்,

இன்மையையே பயந்து இன்மை அமைப்பே பெற்று அழிந்து படும் நிறையுடைய பஞ்ச பௌதிக பஞ்சீகரணிப்பால் ஆக்கப் பெற்ற உறுப்புக்கள்

தங்கள் இன்மை நிறை கெட்டு, தங்களுக்குள் பொதிந்து மறைந்து கிடக்கின்ற,

அல்தாவது,

விளைவேற்ற அறிந்து விளை வேற்ற மையால் மறைந்து கிடக்கின்ற தங்கள் தங்கள் ஆற்றல்களை அறிந்து “திறல் அறிவு” உய்யு மாறு திரிக்கப் படும்; நலம் பட நாட்டப் படும் என்க.

உடலும் உயிரும் ஒன்றுதற் கண் ளளதாகும் கலக்கமே உறுப்புக் களுக்கு அவற்றுள் மறைந்து கிடக்கும் ஆற்றலை அறியச் செய்து அவற்றைப் பேரின்ப லாபம் பெற்று நிலைக்கும்

படி—நித்தியத்துவம் அடையும் படி மாற்றம் அடையச் செய்யும் நெறியாகிய விளக்கம் ஆகும் என்க.

“உறுப்பு அதை திறல் அறிவு (பெற்று) நலம் பட நாட்டும் நெறி விளக்கு”

என்பதன் பொருள் இது

“உறுப்பு அதை” என்புழி என்பது பகுதிப் பொருள் அறிவு—அறிதல்.

ஆசான் அருளும் பயி கைக் கொண்டு ஒழுகுதலா வன் உறுப்புக்கள் (சரீரம்— நலம்பட நாட்டப் படுதலை லாபம் பெறும் படி — நித்ய பெறும்படி திரிக்கப் படுதலைப் பின் வரும் பிரமாண நன்று புலப் படுத்துவன்

திருவா

“.....
சுடக்களி நேற்றூத்
ஆற்றே னாக அவயக
கோற்றேன் கொண்டு

.....
வாக்கிறத் தழத மயிர்க்க
தேக்கிடச் செய்தனன் கொ

குரம்பை தோறு நாயுட லகத்தே
குரம்பைகொண் டின்தேன் பாய்த்தி
[நீரம்பிய]

அற்புதமான அழகு தூரைகள்
எற்புத் துளைதோறு மேற்றின னுருகுவு(து)
உள்ளங் கொண்டோ ருருச்செய் தாங்
[கெணக்(கு)
அள்ளு ருக்கை அமைத்தனன் ஒள்ளிய
கன்னற் கணிதோர் களிமெனக் கடைமுறை
என்னையும் இரூப்ப தாக்கினன் என்னிற்
கருணை வான்தேன் கலக்க
அருளொடு பராவழு தாக்கினன்
பிரமன்மாலறியாப் பெற்றி யோனே.”

(ஊ திருவண்டப்பகுதி)

என்புள் ஒருக்கி யிருவினையை யீடழி
[த்துத்
துன்பங் களைந்து துவந்துவங்கள் தாய்மை
[செய்து
முன்புள்ள வற்றை முழுதழிய வுள்புகுந்த
அன்பின் குலாத்திலை யாண்டானைக்
[கொண்டன்றே.

(ஊ குலாப்பத்து செ.3)

அப்பர் தேவாரம்.

நீற்றினையிழந்துவந்தாயன்விடை
எற்றினையெமையானுடையான்புலன்
புற்றினையிழந்துவந்தாயன்விடை
[கையே.

ருமயிலாதெறை — திருக்குறள்
[தொகை செ.7)

திருமந்திரம்.

டிக்கெங்கும்பிதற்றித்திரிவேணைப்
துள்ளமர் மாசெலாம் வாங்கிப்
[பின்
மாசி தன்னையுமென்றையும்
து வாணிபம் வாய்த்ததே.
து சம்பிரதாயம் செ.4)

சகம்.

கொண்டதென்
[தன்னைச்

ர் கொலோ சதுரர்
றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
.....”

(ஊ கோயிற்றிருப்பதிகம் செ.10)

என மணிவாசகர் அருளியதும்
அறிக.

உடலும் உயிரும் ஒன்றுதற் கண்
உளதாகும் கலக்கம்— ஒன்றுதலாகிய
கலக்கம் உலகியலுக்கு ஒப்பிய கலக்
கங்கள் போல்வ தன்று.

இதனால் உளவாகும் துன்பங்கள்—
பைதல்கள் — பையாப்புக்கள் இத்
துணைய என இயம்பும் தரத்தன ஆகா.

எனினும், மாணவன் பிரமை அடை
யாமல் பயின்று உய்தி யடைதற்கு
எனவே கருணை மேலீட்டினால் எமது
புலவர் பெருமான் ஷை பயில்வுகளால்
அடையும் துன்பங்களைக் “கலக்கம்”
என உபசாரமாகக் கூறி யருளிநூர்
என்பதே பொருத்த மாகும்.

ஏன்?

உயிரோடு அடையும் சாதலை —
சாதலுறாச் சாதலை — உளதாகும்
சாக்காட்டைக் “கலக்கம்” என்னும்
சொல்லால் — சாதாரணமான வார்த்
தையால் விளக்கியது சாலாது
ஆதலால் என்க.

சாதலுறாச் சாதலின் பெற்றியை
அறியாத உலக மாக்கள் மாணவன்
அடையும் துன்பங்களைக் கலக்கம்
என்று கூறி அமைவர்.

இது பற்றியே,
“கலக்கம் என்றோ கழறுவ துலகே”
என்று கூறி யருளிச் சூத்தத்துக்கு
முற்றுத் தந்தனர் புலவர் என அறிதற்
பாற்று.

கலக்கம் கலப்பு என்பன ஒன்றே.
உடலுயிர் ஒழிவற ஒன்றுவதே —
கலப்பதே அரிய பெரிய கலப்பு.

இதனால் உளதாகும் கலக்கமே அரிய
பெரிய கலக்கம்.

இத்தகைய வாய்மையான கலக்கத்தி
றற்றான் தெளிவு — வாய்மையான
தெளிவு உளதாகும்.

இதற்றான் உடலுயிர் இயக்க
ஒருப் பாடாகிய இருவினை ஒப்பும்
மலம் விமல மடைதலாகிய மல
பரிபாகமும் உளவாகும்.

எம் பெருமான் திருவடித் தரிசனம்
உளதாகும்.

மல தது விமல தது ஆகி மாற்ற
மடையும்.

அவயவங்கள்—உறுப்புக்கள் (உறு+
உப்பு=உறுப்பு) கனிம்பு நீங்கி—உப்புத்
தூய்மை அடையும்; அமுத மய

மாகும். தூய உணர்ச்சி — ஞான
திருந்தடி ஏற்படும்.

பின் வரும் பிரபல சுருதி இவ்
வுண்மையை நன்று வலியுறுத்துதல்
கண்டுகொள்க.

திருவாசகம்.

மலங்கினேன்கண்ணினீரைமாற்றிமலங்
[கெடுத்தபெருந்துறை
விலங்கினேன்வினைக்கேடனேனினி

[மேல்வினைவதறிந்திலேன்
இலங்குகி ன்றின் செவ டிகளி ரண்டும்
[வைப்பிட யின்றியே
கலங்கி னேன்கலங் கரீம லேவந்து
[காட்டி ஞாய்கழுக் குன்றிலே.

(ஊ திருக்கழுக்குன்றப்பதிகம் செ. 3)

“கண்ணின் நீரை மாற்றி என் பது”
கண்ணின் கரு விழி மையத்து அசை
யும் அசுத்த நீர் அமல நீராக மாற்றப்
பட்டமையை உணர்த்தி நின்றது

ஞானசம்பந்தர் தேவாரம்.

“காதலாக்கிக்கிந்துகண்ணீர்மல்கி
ஒதுவார் .....

என ஞானசம்பந்தர் அருளியதும்
அறிக.

கலக்கத்தின் பயனை காதலும் கண்க
ளில் அமல நீர் பெருக்கம் அடைதலும்
ஆம்.

நிறை முறைபான சிற்றின்ப துகர்ச்
யால் அசுத்த காமமாகிய மையல் என்
னும் மயக்கத்தி னின்றும் தெளிவு
பெறத் தொடங்குங்கால் காதல் என்
பது ஆக்க முறும்.

ஞானவை குறள்.

உண்டபசிதீர்த்தாற்போலஉடம்பெல்லாம்
கண்டுகொள் காதலீழ்தும்.

(ஊ மெய்யகம் செ.3)

என எமது பாட்டியார் அருளிய
தும், அறிக.

அசுத்த காமம் ஒழிந்த இடமே—
காமம் ஆட்சி பெற்ற இடமே—காமம்
என்னும் அசுத்த உணர்ச்சி யாகிய
அசுத்த அக்கினியாகிய பசிப் பிணி
கலக்கத்தால் மாற்ற மடைந்த இடமே
காதல் என்க.

இதுவே கந்தழி—கந்து என்னும்
அசுத்த காம உணர்ச்சி அழிந்த
இடம்.

காதல் ஆக்க முற்று நிறை பெறும்
வரை கலக்கம் உண்டு. இக் கலக்கம்
ஒழிந்த போது தான் எம் பெருமான்
திருவடி காணப் படும். இதுபற்றியே,

“.....சேவடிகள் இமண்டும்
[வைப்பிடமின்றியே
கலங்கினேன் கலங்கியால் லவந்து

[காட்டினாய் கழுக் குன்றிலே”
(ஊ. திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம். செ.3)

என அருளிச் செய்தனர் மணிவாச
கர். சேவடிகள் காணப் பட்டன—
வைக்கப் பட்டன என்பன வற்றின்
பொருள் என்ன?

அது தான் மனமும் மதியும்
ஒன்றுதல் எனப்படுவது.

உடலுயிர் இயக்கமாகிய இரு வினை
யும் ஒத்த இடமும் இதுவே ஆம்.

“என் வினை ஒத்தபன்.....
காட்டினாய் கழுக் குன்றிலே”

என்றனர் மணிவாசகர்

இரவும் பசுவும்—இருளும் ஒளியும்
சம்பப்பட்ட இடம் என்பது இதுவே
ஆம்.

திருமந்திரம்.

“இருபதாவதீரவுட்பகலும்.....
.....”
(ஊ. 7ம்தர் திருவருள் வைப்பு செ 1)

என்னும் பிரபல சுருதிப் பொருளை
யும் நோக்குக.

இராப்பகல் அற்ற இடம் என்பதும்
இதுவே ஆம்.

இவ் விடத்தை அடைந்த போது
தான் வாய்மையான தெளிவு—தூய
உணர்ச்சி—ஞான நேத்திரம் உளதாகும்.

“கலக்கமே தெளிவின் வித்து”

என்பதன் உண்மை இதனால் நன்று
வலியுறுதல் கண்டு கொள்க.

கலக்கம் என்னும் சாதலுறச் சாத
லால் இத்தகைய தெளிவை அடைந்த
போது தான்—இப்படியை அடைந்த
போது தான் மணிவாசகர் திருக்கழுக்
குன்றப் பதிகத்தை அருளிச் செய்
தனர்.

அப் பதிகத்தில் திருப் பாட்டி றுதி
தோறும்

“காட்டினாய் கழுக் குன்றிலே”

என்று அருளிச் செய்யப் பட்டது.

எதனைக் காட்டினார் சிவ பெருமான்?
எதனைக் கண்டார் மணிவாசகர்? திருக்
கழுக் குன்றத்தில் இருந்தது யாது?
இதனை ஆழ்ந்து நோக்கினார் உண்டோ?

இப் பூவுலகை ஆளும் ஏக சக்கிராதி
பதியாய் இருப்பவனுக்கும் இந்திர
போகம் தனக்கு இல்லையே எனலும்
குறை உண்டு.

இப் படியை அடைந்த மெய் யடி
யார நிலையோ அவ்வாறன்று. அவர்
எதை நினைப்பினும் அது இயங்கும்—
முன் வந்து நிற்கும்.

சகல போகக் களையும் ஆக்கும் ஆற்
றல் உடையவர் இப் படியை அடைந்த
வரே ஆதலால்—“நல்குடி” என்னும்
தத்துவம் பூரணப் பட்டவர் இவரே
ஆதலால் யாவற்றையும் நிறை கண்டு
கொண்டு அதுபவித்த பின் உபாதி
பெறுதற்கு உரியார்—உண்மைத் திற
விற்கு உரியார் இவரே யாவர்.

இவரே வாய்மையான பொருட் பேறு
உடையார்—குபேரர்—இந்திரர் என்க.

இவர் இவ்வாறு ஆசைப் பேற்றை
(மூவடி முப்பது; பொருட் கூறு
குத்தம். 10.) அடிப் படை யாக்கி
உண்மைத் துறவு பெற்று நித்தியத்து
வம் அடையும் உண்மையே ஷ்டி
“அறக் கூறு” என்னும் அத்தியாயத்
தால் கூறப் படுவதாகும்.

மேலே கூறியவாறு, உரிய சாதகக்
களால் சாதலுறச் சாதல் என்னும்
“கலக்கம்” அடைந்தாலன்றி அடிமை
யப்பன் அபயாஸ்தம் அளித்துக்
கருணை பாலிப்பன் என்பது வெறும்

வார்த்தையே—முயற் கொம்பே
யாகும். தத்துவப் பெரியார் துணியும்
வேத உண்மையும் இதுவே ஆம்.

உரிய சாதகங்களால் உடலும் உயி
ரும் ஒழிவற ஒன்றுதற்கண் உளதாகும்
கலக்கமே வித்தகராகிய மெய் யடி
யார்க்குக் குரிய சாதல் என்பது—சாத
லுறச் சாதல்—“உளதாகும் சாக்காடு”
என்பது,

ஏனைய சீவர்கள் அடையும் சாதல்
எனின், அதுதான் சீரம் பி
லடைய அதனை விட்டு உயிர்
தாகும்.

திருமந்திரம்

கத்தித்திரிவர்க்கு வடிநாய்போல்
கொத்தித்திரிவர்க்கு களினூனிகள்
இத்துப்போறியும் உடலும் இருக்கவே
செத்துத்திரிவர்க்கு வளையோர்களே
(ஊ. 6ம்தர் ஞானவேடம் செ.

என்பது எம் அண்ணல்
வாக்கு.

குறள்.

நத்தம்போல் கேடும் உாதும்
வித்தகர்க் கல்லால் அரது
(ஊ. 24. அதி. 45)

எனத் தேவா அரு
துக் குறட் பாவின் வி
யை வித்தகம் தொகு
17 இல் காண்க.

கலக்கத்தால் தெளவு
உறுப்புக்களில்—உடலும்
அசுத்த நிறை கேடடையும்;

அமல நிறை ஆக்க முறும்

உடலுயிர் இயக்கம் நிறை பெற்று
மாற்ற மடையும்—ஊன் உயிர் வேறு
கும்—மாற்றிப் பிறத்தலாகிய துவி
ஜத்துவம் உளதாகும்;

பேரின்ப லாபம் கைகூடும்; நித்தி
யத்துவம் உளதாகும் என்க.

இதுகாறும் கூறியவைகளால்,
“மூவடி முப்பது” என்னும் அரிய
பெரிய தம்ழ் வேதத்தில் பொருட் கூறு
என்னும் இரண்டாவது அத்தியாயத்
தில் ஏழாம் சூத்த மகுடமாகிய “கலக
கம்” என்பதன் பண்பும் பயனும் ஷ்டி
சூத்தம் துதலியவாறு உணரத் தரும்.
சபம்.